

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561



Leden a únor 2012.

Úmysly pro členy Modlitby za život:

Leden: Aby se k Modlitbám za nejmenší přidalo co nejvíce věřících.

Únor: Za sílu pro biskupy, kněze, jáhny a zasvěcené osoby k hájení bezbranného lidského života.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Píšu Vám tentokrát po dvouměsíční pauze. Děkuji Vám za Vaše modlitby, oběti, šíření povědomí o *Modlitbách za nejmenší* a podporu v minulém roce. Dík také patří otci arcibiskupovi Janu Graubnerovi, který se přidal k podpoře našeho úsilí. Jsem si vědom, že většina z Vás má vůči svým blízkým vrchovatě povinnosti, možná Vás trápí i nějaké starosti. Jsem ale přesvědčen, že modlitbami za druhé, „cizí“ lidi a jejich trápení nijak neumenšujeme vyprošené milosti pro naše nejbližší, právě naopak. Chci Vás v tomto povzbudit, protože po doručení prosincového dopisu s obnovou závazků na další rok se někteří odhlašovali právě s odůvodněním, že mají svých starostí dost.

Končíme první měsíc nového roku, kdy jsme v *Modlitbě za život* mysleli právě na rozšíření našich řad. Přitom nejde o to dělat si čárky, kolik že nás to už je. Přejeme si, aby co nejvíce věřících skrze modlitby a osobní oběti vstoupilo do beznaděje tolika lidských osudů. Zvláště Vy, kteří se s námi modlíte *Modlitbu sv. Jany Beretta-Molla*, byste nám mohli podat svědectví o lidské bídě a ubohosti, a to nejen fyzické, ale zvláště mravní, s kterou se může člověk setkat v našem zdravotnictví. Jestliže platí, že nejvyšším zákonem církve je spása nesmrtelných duší (srov. Kodex kanonického práva § 1752), musí to být i naším zákonem. Vy ani já nejsme spasiteli světa, ten už naštěstí přišel před dvěma tisíci lety. Ale jsme zváni, hliněné nádoby potřebující samy spásu, ke spolupráci. Naše sepnuté ruce Pán potřebuje, chce potřebovat. „Proste, a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.“ (Mt 7,7) Možná, že naše prosby nejsou často vyslyšány, protože ve skutečnosti ani moc nevěříme, že je někdo slyší a vyslyší. Velice rychle se vzdáváme. Jak v této souvislosti výstižně připomínal například otec Joseph Bill, máme dnes velký problém věřit, že je vše v Boží režii. Bůh je, slyší nás a miluje nás. To neznamena, že musí hned splnit vše, o co ho žádám. Nemáte pocit, že se

nám nějak vytratilo, že Bůh je VŠEmohoucí a VŠEvědoucí? Stojí za zamyšlení: Nepodléhám snadno pocitu, že mne, obyčejného hříšného katolíka, a mé modlitby nemůže brát Bůh vážně? Že jsem na to duchovně příliš malý a slabý? Jak jsme to zpívali o Vánocích? „Goliáš oloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se!“ Kdo Goliáše oloupil? Slabý chlapec David. Na první zdání slabý syn tesařův pak oloupil pána tohoto světa. A my máme čest být spolubojovníky tohoto Davidova potomka!

V měsíci únoru budeme zvláště myslet na naše otce biskupy, kněze, jáhny, zasvěcené osoby. Na jejich bedrech spočívá velká váha zodpovědnosti. Musí též v mnoha oblastech čelit velkému tlaku společnosti. Ze strany věřících se však často dočkají spíše sžírající kritiky než podpory a modlitby. Jak se to krásně kritizuje, když jsem v životě neřídil větší skupinu lidí, než je má rodina nebo pár kolegů na pracovišti. Kdybychom alespoň tolik času, který věnujeme posuzování druhých, věnovali modlitbě za ně. Možná bychom pak byli překvapeni, z nich i ze sebe samých.

Vyprošuji Vám i Vašim blízkým hojnost Božího požehnání!

Jiří Korda, kněz Kristův